

Hvorfor »Schiller Instituttet«?

Om Konfutses og Schillers
æstetiske opdragelse af
mennesket.

Helga Zepp-LaRouches budskab
i anledning
af Schillers fødselsdag 10.
nov., 2017

Tom Gillesberg: ... Hvis Schiller var her i dag, hvad mener du så, han ville bidrage med, og hvad kan vi bruge Schiller til i dag?

Helga Zepp-LaRouche: Jeg mener, at Schiller ville være meget glad, for grunden til, at Schiller Instituttet hedder Schiller Instituttet ... jeg har altid ment, at Friedrich Schillers menneskebillede var det mest ædle: Ideen om, at alle mennesker kan blive skønne sjæle.

Leder, Schiller Instituttet og LaRouche PAC, 11. nov., 2017 –

Følgende er et svar, Helga Zepp-LaRouche gav på et spørgsmål, stillet af formand for Schiller Instituttet i Danmark, Tom Gillesberg, under diskussionen, der fulgte efter Helgas briefing til Schiller Instituttets Venners valgarrangement i København, 10. nov.

Hendes svar udgør hendes lykønskingsbudskab til festlighederne 11. nov. i anledning af Schillers fødselsdag.

Tom Gillesberg: Da vi begyndte mødet, Helga, kommenterede jeg det faktum, at det i dag er Friedrich Schillers fødselsdag [10. nov. 1759 – 9. maj 1805]. Så jeg mener, det er meget passende at tænke over dette. Og jeg vil gerne spørge dig, Helga: Hvis Schiller var her i dag, hvad mener du så, han ville bidrage med, og hvad kan vi bruge Schiller til i dag?

Helga Zepp-LaRouche: Jeg mener, at Schiller ville være meget glad, for grunden til, at Schiller Instituttet hedder Schiller Instituttet – jeg kunne have en indsats for at etablere en bedre relation mellem relationer; jeg kunne have fundet en anden tænker: Leibniz, Cusanus, der er mange, der har gjort utrolige ting. Men jeg har altid ment, at Friedrich Schillers menneskebillede var det mest ædle: Ideen om, at alle mennesker kan blive skønne sjæle.

Som jeg for nylig skitserede i en tale, jeg holdt i New York, så er ligheden mellem konfutsiansk æstetisk opdragelse og Friedrich Schillers æstetiske opdragelse, forbløffende stor. Konfutse, der trods alt levede for 2.500 år siden, og Friedrich Schiller, der levede for over 200 år siden, kom imidlertid begge på den samme idé. Nemlig, at ethvert menneske har potentialet til ubegrænset selv-fuldkommengørelse; til at blive et geni. Og Schillers definition af geni var en skøn sjæl. Hermed mente Schiller, at man finder frihed i nødvendighed, og man gør sin pligt med passion. Ikke som én, der følger Kant, og som siger, »jeg må gøre min pligt« og ser rasende ud, og man er moralsk, men man hader det. Men derimod, at man glæder sig over at gøre det gode.

Jeg finder, at Xi Jinping er i besiddelse af denne egenskab. Jeg har studeret ham, studeret hans taler, hans bog med taler, *The Governance of China*, som I bør læse, som er udgivet dér; men man kan også finde alle hans taler på Google. Jeg kom til den konklusion, at han er en filosof; at han er et konfutsiansk renæssancemenneske. Og jeg mener, at Schiller ville have været utrolig glad over, at et sådant menneske er statsoverhoved, og at han har strømlinet hele det kinesiske samfund i overensstemmelse med disse ideer.

Jeg er meget optimistisk med hensyn til dette. Jeg mener, den vestlige propaganda er selvfølgelig flippet ud som bare pokker. De siger, »Åh! Xi Jinping er en ny Mao Zedong, endda en ny Stalin. Han koncentrerer al denne magt i sine egne hænder.«

Men undersøger man dette, ser man, at det ikke er tilfældet. Vist er det et meget centraliseret system, men det er et meritokrati; det er helliget folkets almene velfærd, og ikke kun det kinesiske folks, men udtrykkeligt også alle de deltagene landes [i Bælte & Vej]. Så jeg mener, Schiller ville genkende denne idé med at have en vision om en bedre verden, for, når man læser hans *Æstetiske Breve*, siger han: Man må give sine samtidige mennesker det, de har brug for, og ikke det, de begærer.[1] Man må være en tjener for sit århundrede, men ikke dets slave. Og andre, lignende begreber. Jeg mener, man må have en vision for, hvor man ønsker, menneskeheden skal være i fremtiden.

Det er ideen om, at den menneskelige art har muligheden for at blive forædlet, og dette var en udbredt idé hos Konfutse, og det var ligeledes absolut Friedrich Schillers idé.

Jeg mener, at dette er to meget gode udgangspunkter for at starte en debat om, hvad der er galt med den nuværende liberalistiske kultur, hvor »alt er tilladt«. [i modsætning til] ideen om, at kunst må være skøn. For kun, hvis kunst er skøn, kan den bevæge hjertet og forædle mennesket. Jeg mener,

vi har et presserende behov for dette, for, ser man på vore samtidige mennesker, så har de et presserende behov for en æstetisk opdragelse. Og jeg mener, at det er, hvad Schiller Instituttet forsøger at gøre, og man kan ikke nægte, at det, vi hørte i begyndelsen, denne arie, der blev sunget [af Lena Malkki], er skønnere end det, man kan høre af Madonna. Hun er faktisk det modsatte af det, hendes navn siger; men det vil jeg overlade til jeres bedømmelse.

[1] Se også: »Vi behøver Schillers Æstetiske Breve i dag«, af Feride Istogu Gillesberg.